

מסכת פרה

פרק ח

א. שנים שהיו שומרים את השקת, נטמא אחד מהם, כשרים, מפני שהן ברשותו של שני. טהר, ונטמא שני, כשרים, מפני שהן ברשותו של ראשון. נטמאו שניהם כאחת, פסולין. עשה אחד מהן מלאכה, כשרין, מפני שהן ברשותו של שני. עמד, ועשה השני מלאכה, כשרין, מפני שהן ברשותו של ראשון. עשו שניהם כאחד, פסולין:

ב. המקדש מי חטאת, לא ינעול את הסנדל. שאם נפלו משקין על הסנדל, נטמא וטמאהו. הרי הוא אומר, מטמאין לא טמאוי ואפה טמאתני. נפלו משקין על בשרו, טהור. נפלו על כסותו, נטמאת וטמאתו. הרי זה אומר, מטמאין לא טמאוי ואפה טמאתני:

ג. השורף פרה, ופרים, והמשלח את השעיר, מטמא בגדים. פרה ופרים ושעיר המשתלח עצמן אין מטמאין בגדים. הרי זה אומר, מטמאין לא טמאוי ואפה טמאתני:

ד. האוכל מנבלת העוף הטהור והיא בבית הבליעה, מטמא בגדים.
הנבלה עצמה אינה מטמאה בגדים. הרי זה אומר, מטמאין לא
טמאונן, ואתה טמאתני:

ה. כל ולד הטמאות אינו מטמא כלים, אלא משקה. נטמא משקה,
טמאן. הרי זה אומר, מטמאין לא טמאונן ואתה טמאתני:

ו. אין כלי תרש מטמא חברו, אלא משקה. נטמא משקה, טמאתו.
הרי זה אומר, מטמאין לא טמאונן ואתה טמאתני:

ז. כל הפוסל את התרומה, מטמא את המשקין להיות תחלה לטמא
אחד ולפסל אחד, חוץ מטבול יום. הרי זה אומר, מטמאין לא
טמאונן ואתה טמאתני:

ח. כל הימים כמקוה, שפאמר (בראשית א), ולמקוה הימים קרא
ימים, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, הים הגדול כמקוה, לא
נאמר ימים, אלא שיש בו מיני ימים הרבה. רבי יוסי אומר, כל
הימים מטהרין בזוחליו, ופסולין לזבים ולמצרעים ולקדש מהן מי
חטאת:

ט. הימים המפכים, פסולים. אלו הן המפכים, המלוחים והפושרים.
הימים המכזבים, פסולין. אלו הם הימים המכזבים, המכזבים אחד

בַּשְּׁבוּעַ. הַמְּכַזְּבִים בְּפִלְמָסוּיֹת וּבִשְׁנֵי בָצָרוֹן, כְּשֵׁרִים. רַבִּי יְהוּדָה
פּוֹסֵל:

י. מִי קָרְמִיזֹן וּמִי פּוֹגֶה, פְּסוּלִין, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מִי בָצִים. מִי הִירְדֵן
וּמִי יָרְמוּד, פְּסוּלִים, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מִי תַעְרָבוֹת. וְאֵלּוּ הֵן מִי תַעְרָבוֹת,
אֶחָד כְּשֵׁר וְאֶחָד פְּסוּל, שֶׁנִּתְעַרְבוּ. שְׁנֵיהֶן כְּשֵׁרִין וְנִתְעַרְבוּ, כְּשֵׁרִין.
רַבִּי יְהוּדָה פּוֹסֵל:

יא. בָּאֵר אַחָאב וּמַעֲרַת פְּמִיס, כְּשֵׁרָה. הַמֵּים שֶׁנִּשְׁתַּנּוּ וְנִשְׁנוּ
מִחֲמַת עֶצְמוֹן, כְּשֵׁרִין. אֵמֶת הַמֵּים הַבָּאָה מֵרְחוֹק, כְּשֵׁרָה, וּבִלְבָד
שִׁישְׁמֶרְנָה שְׁלֵא יִפְסִיקוּנָה אָדָם. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הֵרִי הִיא בְּחִזְקָתָהּ
מִתַּרְתָּ. בָּאֵר שֶׁנֶּפֶל לְתוֹכָהּ חֲרָסִית אוֹ אֲדָמָה, יִמָּתִין לָהּ עַד שֶׁתִּצָּל,
דְּבַרִּי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אֵינוֹ צָרִיךְ לְהִמָּתִין: